

توصیه حسین موسویان به مذاکره کنندگان ایرانی

تهران - 'حسین موسویان' روز چهارشنبه طی یادداشتی که در پایگاه خبری فارسی الشرق الاوسط منتشر شد، به ایران توصیه کرد در پذیرش پیشنهاد جدید آمریکا برای دستیابی به منابع مالی خود در خارج از مرزها، به نتایج حاصل از آن، در مذاکرات هسته ای بیندیشد.

کد خبر: ۸۰۸۹۳۵۳۴ | تاریخ خبر: ۱۳۹۲/۰۸/۱۵ - ۱۳:۲۸

به گزارش ایرنا، مسوول پیشین سیاست خارجی دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی ایران در ادامه تفسیری با عنوان 'جهان در آستانه معامله بزرگ هسته ای با ایران، به شرطی که اسب تروا در کار نباشد، افزود: جنگ سرد بین ایران و آمریکا یکی از اصلیتربین موانع مدیریت صلح آمیز بحران در خاورمیانه بوده است.

ناتوانی آمریکا در برقراری گفت و گویی محتوایی با ایران به مدت بیش از یک سوم قرن، مانعی جدی برای مدیریت صلح آمیز بحران در خاورمیانه بوده است، در حالی که ادامه وضع ثابت خصومت آمیز کنونی ممکن است با کوچکترین اشتباه تحریک آمیزی، به بروز جنگی تمام عیار در منطقه بینجامد.

در همین حال اخیرا در پی انتخاب دوباره اوباما به ریاست جمهوری آمریکا و نیز انتخاب روحانی به عنوان چهره ای میانه رو در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۳، در ایران نشانه های امیدوارکننده ای دیده شد. اوباما در مجمع عمومی سازمان ملل گفت: ما در پی تغییر رژیم [در ایران] نیستیم... ما برای حق مردم ایران برای دستیابی به انرژی صلح آمیز هسته ای احترام قائلم... من بر این باورم که اگر بتوانیم مساله هسته ای ایران را حل و فصل کنیم، این می تواند گامی بزرگ در جهت تحول در روابط باشد - روابطی بر اساس منافع و احترام متقابل.

روحانی رئیس جمهوری ایران هم در همان نشست با بهره برداری از فرصت به این اظهارات پاسخ مثبت داد و تأکید کرد که ایران در پی 'تعامل سازنده' است و 'درصد افزایش تنش با آمریکا نیست'. وی همچنین افزود، 'بگذارید بلند و واضح بگویم که صلح در دسترس است'.

در پی این سخنان امیدوارکننده، اقدامات سازنده ای هم صورت گرفت. نخستین گفت و گوهای مستقیم بین جان کری وزیر امور خارجه آمریکا و جواد ظریف وزیر امور خارجه ایران ۲۶ سپتامبر در مقر سازمان ملل برگزار شد. روز بعد از آن، اوباما و روحانی نخستین بار تلفنی با یکدیگر گفت و گو کردند و از وزیران خارجه خود خواستند به گفت و گوهای مستقیم ادامه دهند.

فضای سیاسی جدید در پی انتخابات ریاست جمهوری ایران که با گفت و گوهای مستقیم بین واشنگتن و تهران تقویت شده بود، تأثیر ملموسی بر تحولات منطقه ای داشت. نخست اینکه همکاری سه جانبه بین روسیه، ایران و آمریکا منجر شد دولت سوریه سلاح های شیمیایی اش را کنار بگذارد، کنوانسیون منع سلاح های شیمیایی را امضا کند و درهای کشور را به روی بازرسان بین المللی بگشاید تا سلاح های شیمیایی را نابود کنند.

ظریف در تشریح این موفقیت می گوید 'با اقدامات هماهنگ از سوی بعضی بازیگران از جمله ایران و روسیه و آمریکا، و بسیاری از دیگر بازیگران از [جنگ] جلوگیری شد، در حالی که نیروهای زیادی در پی جنگ بودند'.

دوم اینکه، در دور نخست گفت و گوهای هسته ای بین ایران و قدرت های جهانی در ۱۵ و ۱۶ اکتبر، تهران بسته ای بسیار فراگیر را برای حل تنش یک دهه ای بر سر پرونده هسته ای ایران ارائه کرد. طرف ایرانی همچنین گفت و گوهای متفاوتی با مقامات آمریکایی برگزار کرد.

یک مقام بلند پایه آمریکایی در پی این گفت و گوها به خبرنگاران گفت 'من هیچ وقت چنین گفت و گوهای جدی، مفصل، صریح و صادقانه ای با هیات ایرانی نداشته ام'. بیانیه مشترکی که از سوی کاترین اشتون به نمایندگی از شش قدرت بزرگ جهان و نیز ایران منتشر شد این گفت و گوها را اساسی و با نگاهی رو به جلو خواند.

سوم اینکه در جلسه دو روزه ای که روزهای ۲۸ و ۲۹ اکتبر در وین برگزار شد، ایران فصل جدیدی را در برخورد با آژانس بین المللی انرژی اتمی برای حل ابهامات فنی باقیمانده گشود.

عباس عراقچی، معاون وزیر خارجه ایران پیشنهاد جدیدی را به یوکیو آمانو مدیر کل آژانس ارائه کرد و مدعی رویکردی جدید شد، ترو واریورانتا، معاون مدیر کل آژانس در پایان این گفت و گوها به خبرنگاران گفت 'آژانس بین المللی انرژی هسته ای و ایران جلسه ای بسیار سازنده درباره مسائل قبلی و جدید برگزار کردند' و رضا نجفی نماینده ایران در آژانس گفت 'من معتقدم که با ارائه این پیشنهادهای جدید توسط ایران، توانسته ایم فصل جدیدی از همکاری را بگشاییم'.

اگر چه محتوای بسته ایران محرمانه نگاه داشته شده است، نمایندگان از هیات های قدرت های جهانی که در گفت و گوهای اخیر هسته ای در ژنو شرکت داشتند، در دو سمینار جداگانه، به من گفتند، 'بسته هسته ای جدید ایران به همه نگرانی های اصلی قدرت های جهانی می پردازد'.

در واقع 'پیشنهاد گام به گام' روسیه و نیز گزارش های معتبر رسانه ای و بیانیه های مقامات سابق آمریکا که درگیر مساله هسته ای هستند، حاکی است که خواسته های قدرت های جهانی این موارد است:

نخست اینکه آنها اصرار دارند ایران با پیوستن به پروتوکل الحاقی - ترتیبات فرعی کد ۱، ۳ و همکاری با آژانس بین المللی انرژی هسته ای به منظور حل مسائل به اصطلاح 'جنبه احتمالا نظامی'، نهایت شفافیت را نشان دهد.

دوم اینکه با پذیرش پنج اقدام اعتماد ساز، اطمینان های لازم درباره 'نبود توان اشاعه' داده شود: غنی سازی خود را در حد ۵ درصد حفظ کند، سقفی برای تعداد و نوع سانتریفیوژها نگاه دارد، سقفی را برای ذخائر اورانیوم غنی شده خود داشته باشد، تضمین دهد که در تأسیسات آب سنگین اراک هیچ بازفرآوری شکافت پلوتونیوم صورت نگیرد.

طرح گام به گام روسیه تمام این عناصر اصلی مورد نظر قدرت های جهانی را شامل می شد و مورد استقبال ایران قرار گرفت.

محمود احمدی نژاد رئیس جمهوری سابق ایران در دیداری در اوت سال ۲۰۱۱ با سفیر روسیه گفت: ایران از طرح گام به گام روسیه استقبال می کند و آماده است برای همکاری پیشنهادهایی را ارائه دهد.

رئیس جمهوری سابق ایران از پیشنهاد روسیه استقبال کرد، چرا که این طرح دو خواسته اصلی ایران را هم شامل می شد: شناسایی حق ایران برای غنی سازی و لغو تحریم ها. منابع قابل اعتماد به من گفتند که طرح روسیه از آنجا شکست خورد که طرف آمریکایی نتوانست در مقابل اقدامات ملموس ایران در زمینه شفافیت و عدم اشاعه، لغو تحریم ها را ارائه دهد.

این سابقه در کنار بسته فراگیر جدیدی که توسط ایران به قدرت های جهانی ارائه شده و فصل جدیدی که ایران با آژانس باز کرده است، حاکی از آنست که معامله ای بزرگ در مساله هسته ای به دو شرط ممکن است: آمریکا و قدرت های جهانی به حقوق ایران تحت معاهده منع تکثیر هسته ای احترام بگذارند و بتوانند تحریم ها را به میزان متناسب در مقابل پذیرش در خواست های اصلی آنها توسط ایران لغو کنند.

این کار عملا خواسته های دو طرف را در یک بسته قرار می دهد و روندی گام به گام را بصورت اقداماتی متقابل و متناسب به اجرا در می آورد.

تندروها در تل آویو و واشنگتن برای پرهیز از تحقق این تحول در پی انحراف پیشنهاد به سوی آزادسازی منابع پولی هستند.

مارک دوبروویتز، مدیر اجرایی بنیاد دفاع از دموکراسی ها در این باره گفته است 'مهمترین نگرانی من این است که اگر دولت، اجرای را

از رژیم تحریم ها بردارد، نمی توان آنرا دوباره سرچایش گذاشت! وی طرح آزادسازی منابع مالی را روشی برای کمک مالی به ایران بدون لغو تحریم ها دانست.

هم اکنون حدود ۵۰ میلیارد دلار از درآمدهای نفتی ایران در حساب های امانی در کشورهای نگاهیاری می شود که همچنان از ایران نفت وارد می کنند. ایران از این سرمایه ها برای پرداخت پول واردات از همان کشورها استفاده می کند.

از سرگیری مذاکرات هسته ای به تندرهای اسرائیلی و آمریکایی این فرصت را داده است که دوباره این منابع را کاملاً بلوکه کنند، هدفی که از مدتها پیش در پی آن بوده اند.

پیشنهاد آنها مبنی بر دادن مجوز به اوپاما برای اجازه موقت به ایران در دسترسی به این منابع مالی، به احتمال زیاد به اعطای امتیازات هسته ای ربط داده می شود.

پذیرش این شرایط توسط ایران به امتیازات پولی می انجامد که به ساختار رژیم تحریم های یکجانبه و چندجانبه سازمان ملل، آمریکا و اروپا لطمه ای نمی زند. در همین حال موافقت نکردن ایران، به بلوکه شدن پول هایش در خارج و قرار گرفتن آنها تحت تحریمی مجازی منجر می شود. بنابراین، پیشنهاد مورد نظر تندرهای چیزی جز یک اسب تروا نیست.

این سیاست نه تنها مانع تحقق توافق هسته ای می شود، بلکه معما را پیچیده تر هم می کند.

جان کری وزیر خارجه آمریکا گفته است اقدامات باید واقعی باشد. باید کار را پیش ببرد و هیچ لغتی نمی تواند جایگزین آن اقدامات شود!

پس از یک دهه، قدرت های جهانی و ایران در مرحله توافق نهایی در معمای هسته ای هستند، به شرط آنکه آمریکا بتواند در زمینه لغو تحریم ها به اقدام واقعی پردازد.

ایرانم/۱۴۸۵*۱۴۷۹/۱۶۱۰

انتهای پیام /*